

Eglentier maakt van sprookjes Andersen groot experiment

AMATEURTONEEL • RECENSIE

JOLANDA KROL

'De Kleine Zeemeermin' toneelstuk van Judith Herzberg gespeeld door theatergroep Eglentier. Regie: Marcel Kragt. Gezien: zaterdag 9 juni, kleine zaal Concertgebouw Haarlem.

De zeemeermin van theatergroep Eglentier is alles behalve klein. Niet het fragiele, charmante meisje dat we uit de Disneyversie van het bekende sprookje van Hans Christian Andersen kennen speelt de hoofdrol, maar een stuntelige rondborstige dame met piekend blond haar.

In de Eglentier-versie van *De Kleine Zeemeermin* gaat het dan ook in eerste instantie om de lach. Vrijwel alles wordt doorgetrokken naar het karikaturale. De prins op wie de kleine zeemeermin hopeloos verliefd wordt is niet de schone jongeling uit het oorspronkelijke sprookje, maar een door Wim Kok leuk gespeeld oenig type, die met een kort strak T-shirtje over zijn uitpuilende bierbuik over het toneel huppelt.

Regina Schlebaum kan zich in haar rol van zeemeermin eveneens flink uitleven. Haar zogenaamde prachtige stem waar de heks (Janine van Stekenburg) op aast is niet meer dan kattengejank, wat de ene komische serenade na de ande-

re oplevert. De zusjes van de kleine zeemeermin, met zwemvliezen aan de voeten en een badmuts op hun hoofd, leveren een mooi plaatje op. Vooral zusje nummer één, Brigit Scheffer, steelt als komisch talent de show.

De Kleine Zeemeermin van Eglentier is één groot experiment met beeld en geluid. Dit levert zo nu en dan mooie momenten op, zoals de prachtige in beweging zijnde onderwaterwereld (met bellenblaasbelle-tjes) en de goed uitgewerkte vier-eenheid van de zusjes van de kleine zeemeermin. Muziek speelt een prominente rol in de voorstelling. Variërend van een door matrozen gezongen *Row, row, row your boat* tot een jammerklacht van de zeemeermin geeft de muziekkeuze van regisseur Marcel Kragt de voorstelling meer kleur.

Hoezeer de experimentele wijze waarop Eglentier haar voorstellingen vormgeeft ook te waarderen valt, helaas is er ook een negatieve kant. Door de veelheid aan experiment is de theatertekst van Judith Herzberg geheel naar de achtergrond verdwenen. Overschaduw door beeld en muziek blijft er helaas nog maar weinig over van de poëtische tekst en dat is jammer, want die is zeer de moeite waard.